

SCRISOARE CIRCULARĂ

Aprilie 2015

Salutări din inimă tuturor fraților și surorilor din întreaga lume în Numele Domnului Isus Hristos, cu Cuvântul din Evrei 9:28:

*„Tot așa, Hristos, după ce S-a adus jertfă o singură dată, ca să poarte păcatele multora, **Se va arăta a doua oară** – nu în vederea păcatului – ca să aducă mântuirea celor ce-L așteaptă”.*

A doua venire a lui Hristos este revenirea Lui care a fost făgăduită (Ioan 14:1-3).

El Se întoarce pentru toți răscumpărații **care Îl așteaptă**. El Se întoarce pentru toți răscumpărații **care sunt pregătiți**: „...*cele ce erau gata au intrat cu el în odaia de nuntă...*” (Matei 25:10). El Se întoarce pentru toți răscumpărații **care iubesc venirea Lui**. Și toți cei ce iubesc venirea Lui vor primi cununa neprihănirii care le-a fost făgăduită (2 Tim. 4:8).

Revenirea lui Hristos este gata să aibă loc. Este important ca aceste trei însușiri să fie găsite cu adevărat în fiecare din noi: să-L așteptăm, să fim gata și să iubim venirea Lui. Noi trăim acum în vremea chemării afară, conform 2 Cor. 6:14-18: „*De aceea: Ieșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei, zice Domnul...*”. Întregul Cuvânt profetic referitor la timpul sfârșitului se împlinește sub ochii noștri. Este acea perioadă de timp despre care Domnul nostru a spus: „...*când veți vedea împlându-se aceste lucruri, să știți că Împărăția lui Dumnezeu este aproape*”. (Luca 21:28-36). Prin harul Său, prin Cuvântul profetic noi avem orientarea biblică și putem recunoaște semnele timpului în toate domeniile. Strigătul de trezire devine tot mai puternic și răsună acum în întreaga lume astfel ca toți credincioșii

biblici să se trezească din somnul duhovnicesc: „*Iată mirele, ieșiți-i în întâmpinare!*” (Matei 25:1-10).

Acesta este mesajul care premerge acum a doua venire a lui Hristos. Credincioșii sunt fecioarele care își curăță lămpile. Fecioarele înțelepte nu sunt interesate doar de lămpi, și anume să aibă lumina, iluminarea; ele au în vedere pregătirea completă prin credință și ascultare, iar umplerea cu untdelemnul Duhului le este cea mai importantă problemă. Un compozitor a formulat-o astfel: „Doar vase, Sfânt Stăpân, dar umplute cu puterea Ta...”. Acum are loc, prin călăuzirea Duhului Sfânt, unirea Miresei pământești cu Mirele ceresc, în dragoste desăvârșită și în deplin acord cu fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu.

„Te voi logodi cu Mine!”

Domnul a făgăduit în Osea 2:19: „*Te voi logodi cu Mine pentru totdeauna; te voi logodi cu Mine prin neprihănire, judecată, mare bunătate și îndurare*”. Aceasta este oferta plină de har a Răscumpărătorului pentru cei răscumpărați. Pe crucea de pe Golgota, Mirele a plătit prețul răscumpărării pentru Mireasă (Ioan 3:16). Biserica a fost răscumpărată prin vărsarea Sângelui Noului Legământ (Matei 26:26-28): „*În El avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor, după bogățiile harului Său...*” (Ef. 1:7). Așa cum coasta lui Adam a fost deschisă și Eva a fost scoasă din el și adusă înapoi la el (Gen. 2), la fel coasta Răscumpărătorului a fost străpunsă pe cruce (Ioan 19:34) și cei răscumpărați sunt Biserica Lui Mireasă care-L va întâlni în văzduh ca să meargă la ospățul de nuntă (1 Tes. 4:17). „*«Omul dintâi, Adam, a fost făcut un suflet viu.» Al doilea Adam (ultimul Adam – în germană) a fost făcut un duh dător de viață*”. (1 Cor. 15:45). Toți fiii și toate fiicele sunt „*mădulare ale trupului Lui, carne din carnea Lui și os din oasele Lui*”. Pavel mai scrie: „*Taina aceasta este mare – (vorbesc despre Hristos și despre Biserică)*”. (Ef. 5:30-32).

Așa cum la căsătorie un bărbat devine mire și logodnica lui mireasă, la fel este și o adevărată întoarcere la Isus Hristos un „Da” spus Lui și astfel Răscumpărătorul devine Mirele ceresc și cei răscumpeați Mireasa Lui. O căsătorie nu se face doar cu o parte; ea poate avea loc doar atunci când cei doi se întâlnesc, inimile lor bat în dragoste unul pentru celălalt, și ea spune „Da”.

Toți cei răscumpeați în care a fost semănat Cuvântul ca sămânță (Luca 8:11) sunt născuți din nou la o nădejde vie (1 Petru 1:3). Ei primesc natura divină a Răscumpărătorului și viața veșnică: „*Căci, dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi*”. (2 Cor. 5:14-21). Cel ce aparține Bisericii Mireasă are o legătură personală cu Domnul - așa cum o au logodnicii unul cu celălalt -, ascultă ceea ce spune Mirele iubitei Sale Mirese prin Cuvânt și se supune. Astfel se împlinește: „...soția Lui s-a pregătit”. (Apoc. 19:7).

Cei din Biserica Mireasă vor fi gata la revenirea Mirelui. Ei Îl iubesc și așteaptă cu dor să meargă cu El la ospățul de nuntă, după cum este scris: „*Ferice de cei chemați la ospățul nunții Mielului!*” (Apoc. 19:7-9). Prin slujba prorocului făgăduit, Duhul Sfânt a făcut Cuvântul scris să devină Cuvântul descoperit în toți cei ce cred cu adevărat. Și chiar mai mult: în toți cei ce cred și fac parte din Biserica Mireasă, mesajul Cuvântului împlinește scopul pentru care a fost trimis (Isaia 55:11, Rom. 10:16-21).

Ioan Botezătorul a spus: „*Cine are mireasă este mire; dar prietenul mirelui, care stă și-l ascultă, se bucură foarte mult când aude glasul mirelui: și această bucurie, care este a mea, este deplină*”. (Ioan 3:29). Ioan a fost mai mult decât unul dintre proroci; el a fost un proroc făgăduit cu o însărcinare cu totul deosebită: „*Căci el este acela despre care s-a scris: «Iată, trimit înaintea feței Tale pe solul Meu care Îți va pregăti calea înaintea Ta»*”. (Matei 11:9-10).

Niciun alt predicator nu a vorbit atât de des despre Mireasa lui Hristos, despre pregătire și răpire așa cum a făcut-o bărbatul lui Dumnezeu, William Branham. Este bine cunoscută însărcinarea divină

care i-a fost dată pe 11 iunie 1933: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis să premergea prima venire a lui Hristos, la fel ești tu trimis cu un mesaj care va premerge a doua venire a lui Hristos!” Slujba sa, care este în legătură directă cu planul de mântuire, s-a meritat și bucuria lui se va împlini la fel cum s-a împlinit bucuria lui Ioan Botezătorul.

Acest Cuvânt din Scriptură se împlinește acum: „Și Duhul și Mireasa zic: «Vino!», și cine aude să zică: «Vino!», și celui ce îi este sete să vină; cine vrea să ia apa vieții fără plată!” (Apoc. 22:17).

Dacă cineva este atât de copleșit de ceea ce a vorbit și a descoperit Dumnezeu încât ar vrea să aducă cinste unui înger sau unui slujitor al lui Dumnezeu, în loc să-I dea slavă doar lui Dumnezeu, așa cum a făcut Ioan pe insula Patmos, atunci aceluia sau aceleia trebuie să i se spună aceleași cuvinte care i-au fost spuse atunci lui Ioan: „Ferește-te să faci una ca aceasta! Eu sunt un împreună-slujitor cu tine și cu frații tăi, prorocii, și cu cei ce păzesc cuvintele din cartea aceasta. **Închină-te lui Dumnezeu**”. (Apoc. 22:9). Amin.

O privire la început astfel ca noi să înțelegem corect sfârșitul

Nu doar Mal. 3:1 s-a împlinit în slujba lui Ioan Botezătorul: „Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea...”, ci și prima parte din Mal. 4:6, și anume: „El va întoarce inima părinților spre copii...”. Astfel s-a adresat îngerul către tatăl său, Zaharia: „...ca să întoarcă inimile părinților la copii și pe cei neascultători la umblarea în înțelepciunea celor neprihăniți, ca să gătească Domnului un norod bine pregătit pentru El”. (Luca 1:16-17). Despre acest lucru a fost vorba la începutul slujbei lui Ioan Botezătorul, și despre același lucru este vorba acum, în slujba de încheiere: anume, pregătirea căii Domnului și pregătirea unui popor care să fie gata pentru El.

În tot Vechiul Testament se vorbește despre părinții cărora Dumnezeu le-a dat făgăduințele legământului (Rom. 9:4-5). „După ce

*a vorbit în vechime părinților noștri prin proroci, în multe rânduri și în multe chipuri, Dumnezeu, la sfârșitul acestor zile, ne-a vorbit prin Fiul pe care L-a pus moștenitor al tuturor lucrurilor și prin care a făcut și veacurile”. (Evrei 1:1-2). În Fapte 13:32-33 noi citim: „Și noi vă aducem vestea aceasta bună că făgăduința făcută părinților noștri, Dumnezeu a împlinit-o pentru noi, copiii lor, înviind pe Isus...”. Când se petrec evenimente care au o semnificație în planul de mântuire, atunci se împlinesc și făgăduințele lui Dumnezeu care sunt în legătură cu acele evenimente. În Mal. 4:5 este scris: „*Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată...*”.*

Partea a doua a versetului 6, și anume „întoarcerea inimii copiilor lui Dumnezeu la credința părinților” se împlinește în timpul nostru. De aceea a confirmat Domnul nostru această făgăduință, după slujba lui Ioan Botezătorul, cu următoarele cuvinte: „*Este adevărat că trebuie să vină întâi Ilie și să așeze din nou toate lucrurile*”. (Matei 17:11). La fel este scris în Marcu 9:12. Astăzi El ne-ar spune: „Ilie a venit; prorocul a adus mesajul divin și copiii făgăduinței cred așa cum spune Scriptura și sunt întorși, în învățatură și în viață, la rânduiala duhovnicească a Bisericii de la început”. Acesta este scopul mesajului divin: ca în credințioșii Bibliei, în Biserica Mireasă, toate lucrurile să fie puse în rânduială biblică și reasezate.

Toți cei ce fac parte din Biserica Mireasă recunosc scopul pentru care Cuvântul profetic, care nu permite vreo interpretare personală, ne-a fost descoperit în timpul nostru. El strălucește ca o lumină puternică în întunericul duhovnicesc (2 Petru 1:19-21).

Doar ceea ce este scris în Biblie este biblic și destinat pentru propovăduire și prin urmare pentru credința aleșilor. Biserica este clădită pe temelia originală a apostolilor și prorocilor (Efes. 2:20). De aceea, mesajul este: înapoi la Cuvânt, înapoi la început, înapoi la învățătura curată a apostolilor, înapoi la toate trăirile mântuirii! În 2 Cor. 6:14-18, sunt adresate cuvinte foarte serioase poporului lui Dumnezeu: „*Cum se împacă templul lui Dumnezeu cu idolii? Căci noi suntem templul Dumnezeului celui Viu, cum a zis Dumnezeu: «Eu voi*

locui și voi umbla în mijlocul lor; Eu voi fi Dumnezeuul lor, și ei vor fi poporul Meu». De aceea: «Ieșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei, zice Domnul; nu vă atingeți de ce este necurat, și vă voi primi. Eu vă voi fi Tată, și voi Îmi veți fi fii și fiice», zice Domnul cel Atotputernic”. Ultimul mesaj este în legătură atât cu chemarea afară și separarea, cât și cu directa reșezare și pregătire. Mai întâi noi trebuie să ieșim, apoi vom putea intra.

Făgăduita Lui revenire este foarte aproape (Matei 24:33). Domnul și Mântuitorul nostru a vorbit despre lucrurile care se vor petrece în ultima perioadă de timp: „*Când vor începe să se întâmple aceste lucruri, să vă uitați în sus și să vă ridicați capetele, pentru că izbăvirea voastră se apropie*”. (Luca 21:28). Apoi El dă imediat și avertizarea: „*Vegheați, dar, în tot timpul și rugați-vă, ca să aveți putere să scăpați de toate lucrurile acestea care se vor întâmpla și să stați în picioare înaintea Fiului omului*”. (vers. 36). Noi vedem cum profețiile biblice se împlinesc cu Israelul, cu națiunile, în întreaga lume și în mod special cu Biserica și noi putem spune din nou: „*Astăzi s-au împlinit aceste cuvinte din Scriptură sub ochii noștri!*” Aceasta ne aduce aminte de cuvintele Lui: „*V-am spus aceste lucruri, pentru ca, atunci când le va veni ceasul să se îplinească, să vă aduceți aminte că vi le-am spus*”. (Ioan 16:4). Amin.

Acum este vorba de lucrul principal, și anume unirea desăvârșită a Mirelui cu Mireasa. Nu folosește niciunui credincios doar să vadă semnele timpului – acum trăirile biblice ale neprihănirii (Rom, 5:9), sfințirii (1 Tes. 5:23), botezului cu Duhul Sfânt (1 Cor. 12:13) și celelalte, trebuie să devină o realitate, așa cum a fost în zilele apostolilor. La sfârșit, dragostea desăvârșită a lui Dumnezeu, așa cum s-a descoperit pe crucea din Golgota prin împăcare și iertare, va fi descoperită în toți cei împăcați care au trăit iertarea lor, pentru că „*Vă poruncesc aceste lucruri, ca să vă iubiți unii pe alții*”. (Ioan 15:17). Când adevărații credincioși vor deveni o inimă și un suflet, atunci va cădea ploaia timpurie și târzie (Iacov 5:7-11, Ioel 2:23, Isaia 44:3, Zah. 10:1). Atunci se va manifesta puterea lui Dumnezeu și, așa cum a fost cu Iov, care s-a rugat pentru prietenii lui care l-au acuzat (Iov

42:10), va avea loc o restituire în dublă măsură a tuturor lucrurilor pe care le-a dat Dumnezeu Bisericii la început.

Doar dragostea desăvârșită este legătura desăvârșirii. „*Dar mai presus de toate acestea, îmbrăcați-vă cu dragostea, care este legătura desăvârșirii*”. (Col. 3:14) – dragoste desăvârșită față de Răscumpărătorul, față de cei răscumparați, față de fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu și o credință adevărată și vie în fiecare făgăduință a lui Dumnezeu. Când toți suntem umpluți cu Duhul Sfânt, ca în Fapte 2 și în biserica de la început, atunci putem spune cu adevărat că „*dragostea lui Dumnezeu a fost turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt care ne-a fost dat*”. (Rom. 5:5). Un mesaj teoretic care este interpretat în diferite feluri, nu folosește nimănui; doar atunci când totul a fost reșezat în rânduiala divină, se aplică următoarele cuvinte: „*Căci toți cei ce sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu sunt fii ai lui Dumnezeu*”. (Rom. 8:14).

Când Mirele revine, mai întâi răsună „strigătul Lui de trezire” pentru toți cei ce au adormit în Hristos, apoi toți cei ce trăiesc în Hristos vor fi schimbați și împreună vor fi luați în nori ca să-L întâmpine pe Domnul în văzduh. Aceasta este AȘA VORBEȘTE DOMNUL din sfântul și veșnicul Lui Cuvânt (1 Tes. 4:13-18).

Revenirea Domnului va fi o realitate, așa cum înălțarea Lui a fost o realitate (Fapte 1:11b): „*...acest Isus, care S-a înălțat la cer din mijlocul vostru, va veni în același fel cum L-ați văzut mergând la cer*”. Învierea celor care au murit în Hristos va fi o realitate (1 Cor. 15:42-44). Schimbarea trupurilor noastre va fi o realitate (1 Cor. 15:54). Răpirea va fi o realitate (1 Tes. 4:17). Ospățul de nuntă va fi o realitate (Apoc. 19:7). Totul va fi realitate, inclusiv Împărăția de o mie de ani (Apoc. 20) și la sfârșit cerul cel nou și pământul cel nou (Apoc. 21). Maranata. Vino, Domne Isuse! „*Cel ce adeverește aceste lucruri zice: «Da, Eu vin curând.» Amin! Vino, Doamne Isuse!*” (Apoc. 22:20).

Nu adăugați nimic la Cuvânt...

În ceea ce privește legătura cu planul de mântuire, slujba fratelui Branham a fost la fel de importantă ca și slujba lui Moise, a lui Ioan Botezătorul și a apostolului Pavel. Cuvântul lui Dumnezeu pe care mesagerii lui Dumnezeu l-au vestit ne-a fost lăsat și pe acesta îl predicăm noi, căci numai Cuvântul rămâne în veac (1 Petru 1:25). În 2 Petru 3:14-18, având în vedere fâgăduita revenire a Domnului, apostolul îi avertizează pe credincioși să-și dea toate silințele astfel ca să fie găsiți fără prihană și fără vină. El se referă în același context și la scrierile lui Pavel, atrăgând atenția că în ele sunt unele lucruri greu de înțeles. Noi am recunoscut că atunci când se ajunge la mesajul biblic, nu este vorba despre afirmațiile greu de înțeles, pe care le-a făcut Pavel atunci, așa cum scrie Petru în 2Petru 3:16, sau despre cele făcute de fratele Branham în marile lui așteptări față de lucrarea finală a lui Dumnezeu. Așa cum a fost atunci, la fel este și astăzi când unii oameni scot din context afirmațiile fratelui Branham și fac din ele niște învățături false (vers. 16).

Îndemnul pe care l-a dat Pavel lui Timotei, tovarășul său de slujbă, în 2 Timotei, i-a fost dat de Domnul Însuși fratelui Branham într-o viziune. Fiecare adevărat slujitor al lui Dumnezeu și-o va pune la inimă: *„Te rog fierbinte, înaintea lui Dumnezeu și înaintea lui Hristos Isus, care are să judece viii și morții, și pentru arătarea și Împărăția Sa: **propovăduiește Cuvântul**, stăruie asupra lui la timp și nelatimp, muștră, ceartă, îndeamnă cu toată blândețea și învățătura. Căci va veni vremea când oamenii nu vor putea să sufere **învățătura sănătoasă**; ci îi vor gădila urechile să audă lucruri plăcute și își vor da învățători după poftele lor. Își vor întoarce urechea de la adevăr și se vor îndrepta spre istorisiri închipuite. Dar tu fii treaz în toate lucrurile, rabdă suferințele, fă lucrul unui evanghelist și împlinește-ți bine slujba”.* (2 Tim. 4:1-5).

Domnul mi-a poruncit și mie să citesc 2 Tim. 4, în februarie 1980, când eram în Franța, la Marsilia. Cu o seară înainte fusesem întrebat pentru prima dată ce înseamnă cele șapte tunete din Apoc. 10.

Nu am avut răspunsul la acea dată. Însă în timp ce citeam 2 Tim. 4 – după porunca Domnului – mi-am dat seama imediat de ce a trebuit să citesc acel text: eu trebuie să învăț și să predic doar Cuvântul; eu nu pot și nu trebuie să iau parte la vreo interpretare. Un compromis din partea mea este imposibil, este exclus!

Oricine este chemat cu adevărat de Dumnezeu va lua aminte la avertizarea pe care Pavel i-a adresat-o lui Timotei în mod atât de apăsător: „*Te rog fierbinte, înaintea lui Dumnezeu... **propovăduiește Cuvântul..!** Ceea ce nu este scris în Cuvânt nu este hotărât pentru vestirea evangheliei veșnice. Și oricine predică ceva nebiblic, chiar dacă-i zice „descoperire”, se așează singur sub blestem (Gal. 1:8), fie el și-un înger din cer!*”

Apostolul Ioan a trebuit să ne lase această avertizare cu toată seriozitatea: „*Mărturisesc oricui aude cuvintele prorociei din cartea aceasta că, dacă va adăuga cineva ceva la ele, Dumnezeu îi va adăuga urgiile scrise în cartea aceasta. Și, dacă scoate cineva ceva din cuvintele cărții acestei prorocii, îi va scoate Dumnezeu partea lui de la pomul vieții și din cetatea sfântă, scrise în cartea aceasta*”. (Apoc. 22:18-19).

Toți cei ce acceptă ca valabil doar ceea ce este scris în Cuvânt sunt binecuvântați: „*Ferice de cine citește și de cei ce ascultă cuvintele acestei prorocii și păzesc lucrurile scrise în ea! Căci vremea este aproape!” (Apoc. 1:3).*”

Dumnezeu spune ceea ce face și face ceea ce spune

Prorocului Daniel i s-a spus: „*Tu însă, Daniele, ține ascunse aceste cuvinte și pecetluiește cartea până la vremea sfârșitului. Atunci mulți o vor citi, și cunoștința va crește.*” (Dan. 12:4).

Noi suntem la sfârșitul timpului de sfârșit: cartea pecetluită este deschisă și întregul ei conținut a fost descoperit. Mulțumim lui Dumnezeu că nimic din acest conținut nu mai poate fi ținut sub pecete

pentru că „*Leul din seminția lui Iuda, Rădăcina lui David, a biruit ca să deschidă cartea și cele șapte peceți ale ei*”. (Apoc. 5:5).

„*Apoi mi-a zis: «Să nu pecetluiești cuvintele prorociei din cartea aceasta. Căci vremea este aproape»*”. (Apoc. 22:10). În capitolul 5 cartea era încă pecetluită.

Rânduiala divină a planului de mântuire din Cuvânt ne-a fost arătată în mod amănunțit. Putem rânduie corect îngerii celor șapte biserici (Apoc. 2 și 3), cei patru îngeri ai judecării care sunt legați la râul Eufrat (Apoc. 9) și de asemenea cei șapte îngeri cu trâmbițe (Apoc. 8-11). Pentru noi, contextul scriptural este evident atunci când Domnul coboară ca Înger al legământului (Apoc. 10), sau atunci când se ridică cei doi proroci (Apoc. 11), sau în ceea ce privește pe cei șapte îngeri cu potire (Apoc. 16). Da, prin harul Său descoperirea completă a tuturor evenimentelor ne-a fost făcută cunoscut și ne-a fost arătată în legăturile corecte, într-un mod atât de cuprinzător, ca în nicio altă epocă precedentă.

Cu toate acestea, trebuie spus încă o dată în Numele Domnului Isus Hristos: acum este vorba despre chemarea afară și pregătirea Bisericii Mireasă. Chiar dacă am cunoaște toate tainele dar nu am avea dragostea neprefăcută pentru Cuvânt, pentru fiecare Cuvânt, atunci noi nu am putea fi gata și cu atât mai puțin să iubim venirea Lui. Aceasta este diferența dintre fecioarele înțelepte și cele nechibzuite. Noi ne găsim cu adevărat la sfârșitul timpului de sfârșit; importantă acum este deplina reșezare conform Cuvântului, care trebuie să aibă loc înaintea revenirii iubitului nostru Domn și Mire. Cei aleși se țin strâns de Cuvânt până la sfârșit și nu pot fi înșelați de interpretări. Ei cred că adevăratul mesaj, care este bazat doar pe Sfânta Scriptură, premerge a doua venire a lui Hristos și ei vor mulțumi Domnului chiar și în veșnicie pentru slujba profetică a fratelui Branham și pentru corecta rânduire biblică a tuturor evenimentelor din planul de mântuire. Lor li se aplică următoarea fericire: „...ferice de ochii voștri că văd; și de urechile voastre că aud!” (Matei 13:16).

Un slujitor nu este mai mare decât stăpânul său

Îmi sunt puse multe întrebări la care oamenii vor un răspuns. E-mail-urile se adună: într-unul sunt 5, în altul 8 și următorul are 20 de întrebări. O persoană mi-a trimis 45 de întrebări la care eu ar trebui să răspund. Ei toți vor să primească claritate asupra afirmațiilor fratelui Branham. Vă rog să înțelegeți că-mi este imposibil să le răspund.

În ce privește temele biblice, eu cu siguranță le-am atins pe toate în numeroasele publicații și le-am luminat din punctul de vedere al Sfintei Scripturi. Aceasta se aplică și slujbei profetice infailibile a fratelui Branham. Însărcinarea pe care mi-a dat-o Domnul în 2 aprilie 1962, confirmată prin proroc pe 3 decembrie 1962 în prezența a doi martori, fratele Wood și fratele Sothman, este de a predica Cuvântul și de a împărți hrana duhovnicească care a fost depozitată. Pentru cei aleși, eu menționez încă o dată că duminică, 19 septembrie 1976, Domnul mi-a vorbit cu un glas puternic următoarele cuvinte: „Slujitorul Meu, te-am rânduit conform Matei 24:45-47 ca să împărți hrana”. Pe Dumnezeu cel viu că acesta este adevărul.

De fapt, El Însuși a spus dinainte în Amos 8:11 că va trimite o foame după auzirea cuvintelor Lui și omul duhovnicesc trăiește cu fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu. Răscumpărătorul nostru a spus: „*Mâncarea Mea este să fac voia Celui ce M-a trimis și să împlinesc lucrarea Lui*”. (Ioan 4:34). El vorbește prin Pavel fiecărui slujitor: „*Dacă vei pune în mintea fraților aceste lucruri, vei fi un bun slujitor al lui Hristos Isus, fiindcă te hrănești cu cuvintele credinței și ale bunei învățături pe care ai urmat-o până acum*”. (1 Tim. 4:6).

Dar și 2 Tim 4 trebuie să se îplinească până acolo încât va veni vremea în care mulți „*nu vor putea să sufere învățătura sănătoasă; ci îi vor gădila urechile să audă lucruri plăcute*”. De aceea se vorbește despre un slujitor rău în Matei 24:48-50 „*care zice în inima lui: «Stăpânul meu zăbovește să vină...»*” (vers. 48). Așa cum mai întâi Fiul Omului a semănat sămânța bună, la fel toți cei pe care El îi trimite fac același lucru (Matei 13). Vrajmașul se strecoară

întotdeauna după aceea și seamănă sămânța rea, neghina: interpretările. Un slujitor credincios și înțelept seamănă doar sămânța Cuvântului și împarte hrana duhovnicească. Un slujitor rău seamănă propriile lui interpretări.

Toți cei ce sunt născuți din Dumnezeu cred și se bucură că Însuși Domnul Isus a prevăzut chemarea pentru predicarea Cuvântului în această vreme. Nu poate fi accentuat suficient de mult: cel pe care-l trimite Dumnezeu predică numai Cuvântul lui Dumnezeu și cine este din Dumnezeu ascultă doar Cuvântul lui Dumnezeu (1 Ioan 4:6) și nu basme (2 Tim. 4:4).

Pavel a scris: *„Ci, în toate privințele, arătăm că suntem niște vrednici slujitori ai lui Dumnezeu, prin multă răbdare, în necazuri, în nevoi, în strâmtorări,...Prin cuvântul adevărului, prin puterea lui Dumnezeu, prin armele de lovire și de apărare pe care le dă neprihănirea; în slavă și în ocară, în vorbire de rău și în vorbire de bine. Suntem priviți ca niște înșelători, măcar că spunem adevărul...”* (2 Cor. 6:4-8).

În 1 Petru 4 de la vers 12 citim că uneori credincioșii trebuie să treacă prin încercări de foc, dar prin ele suntem și părtași ai suferințelor lui Hristos *„ca să vă bucurați și să vă înveseliți și la arătarea slavei Lui”*. (vers. 13b).

De la nașterea și până la înălțarea Sa, chiar și Răscumpărătorul nostru a trebuit să îndure defăimarea. Cărturarii L-au învinuit că a fost născut în afara căsătoriei (Ioan 8:41), că are drac (Ioan 10:20), că este Belzebub (Luca 11:15), că este un înșelător (Matei 27:63), da, chiar un făcător de rele (Ioan 18:30). El a purtat toată ocară și a fost batjocorit chiar și pe cruce. Dar în dimineața Paștelui, El a ieșit din mormânt ca Biruitor peste diavol, moarte și iad și a putut vesti: *„Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ”*. El S-a înălțat la cer cu un strigăt (Ps. 47:5, Ps, 68:18, Luca 24:50-53, Fapte 1:9-11), și El Se va întoarce cu mare slavă și putere.

Slujitorii lui trebuie să îndure la fel ca Domnul lor: „*Aduceți-vă aminte de vorba pe care v-am spus-o: «Robul nu este mai mare decât stăpânul său». Dacă M-au prigonit pe Mine, și pe voi vă vor prigoni; dacă au păzit cuvântul Meu, și pe al vostru îl vor păzi».* (Ioan 15:20). El a mai spus: „*Ferice de voi, când oamenii vă vor urî, vă vor izgoni dintre ei, vă vor ocări și vor lepăda numele vostru ca ceva rău, din pricina Fiului omului!*” (Luca 6:22).

Dar și următorul lucru se va împlini: „*Cei ce seamănă cu lacrimi vor secera cu cântări de veselie. Cel ce umblă plângând, când aruncă sămânța, se întoarce cu veselie când își strânge snopii*”. (Ps. 126). Când Domnul Se va descoperi cu slavă la revenirea Sa, noi de asemenea ne vom bucura și ne vom veseli. „*Pe care voi Îl iubiți fără să-L fi văzut, credeți în El fără să-L vedeți și vă bucurați cu o bucurie negrăită și strălucită...*” (1 Petru 1:8). Acum noi trebuie să purtăm batjocura pentru Numele Său, dar când El vine, ne vom bucura, ne vom veseli și vom primi cununa slavei (1Petru 5:4). Prima oară El a venit să ia păcatele noastre; a doua oară, El vine pentru toți cei ce-L așteaptă (Evrei 9:28), pentru toți cei ce iubesc venirea Lui (2 Tim. 4:8) și pentru toți cei ce sunt gata (Matei 25:10).

Apostolul Ioan ne îmbărbătează: „*Și acum, copilașilor, rămâneți în El, pentru ca, atunci când Se va arăta El, să avem îndrăzneală și, la venirea Lui, să nu rămânem de rușine și depărtați de El... Dar știm că, atunci când Se va arăta El, vom fi ca El; pentru că Îl vom vedea așa cum este*”. (1 Ioan 2:28 + 3:2).

Ce se petrece atunci când Domnul răcnește ca un leu?

Haideți s-o mai spunem o dată astfel ca și ultimul s-o înțeleagă: oricine crede așa cum spune Biblia în versetele referitoare la această temă, lui sau ei i se va descoperi. În Apoc. 10, Domnul coboară cu o carte deschisă ca Înger al legământului, pune un picior pe mare și celălalt pe pământ și strigă cu glas puternic, așa cum răcnește un leu. Cuvântul cheie în acest context este „răcnește”.

În predica „Intervalul” din 17 martie 1963, fratele Branham citește Apoc. 10:1 și imediat după aceea spune: „**Dacă ați observat acesta este Hristos (vedeți?), pentru că în Vechiul Testament a fost numit Îngerul legământului și El vine acum direct la evrei, căci epoca Bisericii este încheiată...Biserica a fost răpită**”.

Aceasta este împlinirea celei de a doua părți a versetului din Mal. 3:1: „...*Și deodată va intra în Templul Său Domnul pe care-L căutați: Solul legământului pe care-L doriți; iată că vine – zice Domnul oștirilor...*”.

În Cuvântul profetic a fost spus deja ce se va întâmpla cu israeliții care sunt credincioși. Atunci se va împlini următorul verset din Scriptură: „Domnul răcnește din Sion, glasul Lui răsună din Ierusalim, de se zguduie cerurile și pământul. Dar Domnul este scăparea poporului Său și ocrotirea **copiilor lui Israel**”. (Ioel 3:16).

„*Ei vor urma pe Domnul, ca pe un leu care va răcni; căci El însuși va răcni, și copiii vor alerga tremurând de la apus*”. (Osea 11:10).

„*El a zis: «Domnul răcnește din Sion, glasul Lui răsună din Ierusalim. Pășunile păstorilor jelesc, și vârful Carmelului este uscat»*”. (Amos 1:2).

Doar atunci când El va răcni ca un leu, va sosi momentul în care cele șapte tunete își vor face auzite glasurile (Apoc. 10:3). Atunci când Ioan a vrut să scrie ceea ce au spus, un glas din ceruri i-a spus: „*Pecetluiește ce au spus cele șapte tunete, și nu scrie ce au spus!*” (vers. 4). Fie ca Dumnezeu să dăruiască fiecăruia un respect sfânt ca să respecte aceasta, căci este un „AȘA VORBEȘTE DOMNUL”.

Îngerul legământului, care pune picioarele pe pământ și pe mare și răcnește ca un leu, ridică apoi mâna spre cer și jură pe Cel ce este viu în vecii vecilor „*că nu va mai fi nicio zăbavă...*”. În prorocul Daniel 12:7, se vorbește despre acest jurământ cu o precisă localizare în timp: „...și a jurat pe Cel ce trăiește veșnic că va mai fi o vreme, două vremuri și o jumătate de vreme și că toate aceste lucruri se vor

sfârși când puterea poporului sfânt va fi zdrobită de tot". Amin! În Cuvântul profetic ni se spune cu toată claritatea că din momentul jurământului vor mai fi trei ani și jumătate până la împlinirea tuturor lucrurilor din ultima perioadă de timp. În Daniel 7:25 citim la fel despre trei ani și jumătate în legătură cu Israel, iar în Apoc. 12:14 despre o vreme, două vremi și o jumătate de vreme, ca și în Daniel 12:7.

În acest punct, evident, nu mai este vorba despre Biserica Mireasă, care a fost răpită, ci despre timpul marelui necaz și despre Israel. Prorocului Daniel i s-a spus: „Acum vin să-ți fac cunoscut ce are să se întâmple poporului tău în vremurile de apoi, căci vedenia este cu privire tot la acele vremuri îndepărtate". (Daniel 10:14). Luând toate versetele referitoare la această temă, nu este greu să așezi și acest mare eveniment în rânduiala corectă, și anume rânduiala biblică. Cum acesta nu privește deloc Biserica Mireasă, ci poporul Israel, noi nu ne îngrijorăm de evenimentele care sunt în legătură cu el. Domnul va avea grijă de poporul Său până la sfârșit.

Suntem în timpul sfârșitului; venirea Lui este aproape

În Matei 24, Marcu 13 și Luca 21, Domnul a vorbit despre lucrurile care se vor petrece în perioada de timp dinaintea revenirii lui Hristos. El a comparat această generație cu vremea lui Noe (Gen. cap. 6-9) și cu starea din Sodoma și Gomora (Gen. 19, Luca 17). Ar trebui să fie la fel ca atunci, și desigur așa și este.

Cuvântul lui Dumnezeu și întreaga ordine divină din creație sunt privite de către societatea modernă ca fiind învechite. Aceasta se aplică familiei, căsătoriei și altor valori tradiționale.

Apostolul Pavel, care este criticat în special de către teologi, a trebuit să descrie starea generală de păcat în Rom. 1:24-32: „*Din pricina aceasta, Dumnezeu i-a lăsat în voia unor patimi scârboase; căci femeile lor au schimbat întrebuițarea firească a lor în una care*

este împotriva firii; tot astfel, și bărbații au părăsit întrebuintărea firească a femeii, s-au aprins în poștele lor unii pentru alții, au săvârșit parte bărbătească cu parte bărbătească lucruri scârboase...”. Și aceste lucruri se împlinesc sub ochii noștri și în auzul urechilor noastre.

Chiar și bisericile se conformează în mod evident duhului timpului, ca și toți ceilalți. Un titlu din media spune: „Întoarcere la 180 de grade în Biserica Catolică. Vaticanul abordează homosexualii și lesbienele. Explicația: homosexualii pot îmbogăți comunitatea creștină cu darurile și calitățile lor...”.

Desigur fiecare ființă umană are dreptul să trăiască așa cum el sau ea consideră potrivit și nimeni nu trebuie disprețuit și cu atât mai puțin discriminat din pricina modului lui sau al ei de viață. Demnitatea umană este și rămâne inviolabilă.

Cu toate acestea, pentru oricine Îl crede pe Dumnezeu și este cu adevărat născut din nou prin Duhul, orientarea obligatorie o constituie chiar și astăzi Cuvântul lui Dumnezeu. Oricine aparține adevăratei Biserici a Domnului, respectă ordinea din creație pentru familie și căsătorie, la fel și ordinea din mântuire și rânduiala din Biserică pe care El a lăsat-o scrisă în Cuvântul Său. De asemenea, el sau ea se lasă rânduiți în ordinea divină atât în domeniul natural cât și în cel duhovnicesc.

Dar mai întâi trebuie să se întâmpile acele lucruri care au fost spuse celor ce ascultau prima predică de la înființarea Bisericii Nou Testamentare, acum două mii de ani: „*Pocăiți-vă*”, *le-a zis Petru*, „*și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh. Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeul nostru*”. (Fapte 2:38-39). Predica de astăzi trebuie să fie în concordanță cu prima predică și învățăturile pentru credincioșii din ultima epocă a Bisericii sunt încă la fel de valabile cum au fost pentru credincioșii din prima epocă. Dar oricine nu este

osândit de Duhul lui Dumnezeu și nu acceptă în mod personal darul răscumpărării, nu poate fi călăuzit la pocăință.

Nimeni nu se poate mântui pe sine; fiecare trebuie să cheme Numele Domnului și Mântuitorului, să ceară în rugăciune iertarea și eliberarea și poate trăi chiar și astăzi că este adevărat: „*Oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit*”. (Rom. 10:13). „*La vremea potrivită, te-am ascultat; în ziua mântuirii, te-am ajutat. Iată că acum este vremea potrivită; iată că acum este ziua mântuirii*”. (2 Cor. 6:2).

Prin harul lui Dumnezeu, viața credincioșilor este adusă în concordanță cu Cuvântul lui Dumnezeu atât în domeniul duhovnicesc, cât și în cel natural. Căci numai dacă cineva este în Cuvântul lui Dumnezeu poate fi în voia lui Dumnezeu și acesta este singurul mod în care noi putem umbla cu Dumnezeu, așa cum a umblat Enoh în vremea lui și a fost răpit (Evrei 11:5). Astfel Dumnezeu Își va găsi plăcerea în noi și, ca Mireasă fără pată, vom intra la ospățul de nuntă împreună cu Mirele. Amin.

„Ca să înfățișeze înaintea Lui această Biserică, slăvită, fără pată, fără zbârcitură sau altceva de felul acesta, ci sfântă și fără prihană”. (Ef. 5:27).

Pentru lunile următoare sunt planificate din nou multe călătorii misionare.

Vă rog, amintiți-mă în rugăciunile voastre.

Din însărcinarea Lui,

Bro. Frank

O fotografie de la o adunare din Cuba în februarie, anul 2015. Fie că a fost în Havana sau în Holguín, credincioșii au venit să asculte Cuvântul în fiecare loc. Chiar și predicatori din Santiago de Cuba au venit la adunări. Prin har, noi putem mărturisi în mod direct cum ultimul mesaj ajunge la toți copiii lui Dumnezeu din toate națiunile.

Dacă sunteți interesați să primiți literatura noastră, puteți scrie la adresa de mai jos:

Mission Center
P.O. Box 100707
47707 Krefeld
Germany

De asemenea, puteți urmări pe Internet întâlnirile noastre lunare din primul sfârșit de săptămână al fiecărei luni:

Sâmbătă seara, la ora 20:15
Duminică dimineața la ora 10:45.

Predicile pot fi ascultate în treisprezece limbi. Să aveți parte de ceea ce face Dumnezeu în prezent conform planului Său de mântuire!

Homepage: <http://www.freie-volksmission.de>
E-mail: volksmission@gmx.de

© E. Frank